

การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริม
ต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรง

มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Development of Reading Activities by Using Local Contexts Reading
Materials with Scaffolding Technique to Enhance the Thai Reading
Ability Entitled “Spelling of Words Ending do not Follow the Rules”
for Prathomsuksa 2

กนกรัตน์ วงษ์ยะลา¹ ชำนาญ ปาณาวงษ์²

Kanokrat Wongyala, Chamnan Panawong

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากคะยาง จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) กิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล และการทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระ ผลการวิจัยพบว่า 1. กิจกรรมการอ่าน มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย ขั้นที่ 2 เลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ ขั้นที่ 3 สร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ขั้นที่ 4 สรุปและนำเสนอองค์ความรู้ ขั้นที่ 5 ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ กิจกรรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.00) และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.57 2. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.23)

Received: 2023-05-01 Revised: 2023-06-14 Accepted: 2023-06-15

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ Faculty of Education University, Phitsanulok.

Corresponding Author e-mail: kanokratw64@nu.ac.th

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ Faculty of Education University, Phitsanulok.

คำสำคัญ (Keywords): กิจกรรมการอ่าน; สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น; การเสริมต่อการเรียนรู้; ความสามารถในการอ่านภาษาไทยคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

Abstract

The objectives of this research were to 1) construct and determine the effectiveness index of the reading activities by using local contexts reading materials with scaffolding technique to enhance the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” for Prathomsuksa 2, 2) compare the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” before and after 3) study the satisfaction of students. The research was conducted by research and development methodology. The sample was 34 Prathomsuksa 2 students, Banpakkayang School. The research instruments consisted of 1) the reading activities by using local contexts reading materials with scaffolding technique, 2) the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” test, and 3) the satisfaction of students questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, effectiveness index, and an independent t-test. The results showed that; 1. The reading activities, there were 5 stages such as, Step 1: engagement, Step 2: selecting contexts reading materials, Step 3: constructing knowledge with materials, Step 4: conclusion and presentation, and Step 5: application of knowledge. The results of appropriateness of learning activities were at a high level ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = 0.00) and had effectiveness index of reading activities at 0.57 2. The students had the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” after studying higher than before at the statistical significance level of 0.5 3. The students were satisfied overall was at the highest level ($\bar{X}$ = 4.68, S.D. = 0.23)

Keywords: Reading activities; Local contexts reading material; scaffolding; Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules”

บทนำ (Introduction)

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมประจำชาติ และยังเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญ เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างเอกภาพของชาติทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดจนเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาคนในชาติ เพราะการศึกษาเล่าเรียนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการถ่ายทอดความคิด ศิลปะวิทยาการล้วนต้องใช้ภาษาทั้งสิ้น ดังนั้นภารกิจของการศึกษาประการหนึ่งก็คือการสอนภาษาไทยให้คนในชาติสามารถติดต่อสื่อสารกันได้

อย่างมีคุณภาพ และการใช้ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง และสามารถสืบทอดมรดกทางภาษา ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาติ มีความชื่นชมที่จะใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2532) ดังนั้นการศึกษาวิชาภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนในชาติของเรา

ด้วยความสำคัญของการอ่าน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 คือ นักเรียนสามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน รวมถึงกำหนดคุณภาพนักเรียน กำหนดตัวชี้วัดเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น จะเห็นได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และการนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างสูง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีความสำคัญต่อการเรียนและกำหนดให้เป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยอย่างต่อเนื่องแล้ว แต่พบว่าการอ่านก็ยังคงเป็นปัญหา กล่าวคือ นักเรียนจำนวนมากประสบปัญหา เนื่องจากอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จากเรื่องที่อ่านไม่ได้ ซึ่งผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านลำโขง ตำบลบ้านแก่ง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ประสบปัญหานักเรียนอ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราไม่ได้ หรือออกเสียงคำได้ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถออกเสียงตัวสะกดได้ จากรายงานผลคะแนน (NT) ปีการศึกษา 2564 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) ซึ่งผลการทดสอบปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลำโขง มีผลคะแนนความสามารถด้านภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ย 43.75 จากจำนวนนักเรียนเข้าสอบ 6 คน โดยเฉพาะมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน สรุปภาพรวมของโรงเรียนได้คะแนนร้อยละ 31.25 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ และจากการคัดกรอง “ความสามารถในการอ่านและการเขียน” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยสถาบันภาษาไทย สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ด้านการอ่านออกเสียง พบว่าคำที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านไม่ถูกต้อง เป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ดังนั้นนักเรียนยังต้องปรับปรุงเรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จากปัญหาดังกล่าว โรงเรียนบ้านลำโขง ตำบลบ้านแก่ง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จึงมุ่งจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรให้บรรลุผลตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ทุกระดับชั้น ทั้งนี้เพื่อต้องการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

จากการวิจัย ของพนาน้อย รอดชู (2563) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่เรียนด้วย สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้มีแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งรายด้านและภาพรวม ได้แก่ ด้านประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ = 4.3, S.D. = .0.51) ด้านความสนใจ ความตั้งใจ และความเอาใจใส่ในการเรียน ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = .0.52) ด้านความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = .0.60)

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีผลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเสริมต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

ด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 2 เพื่อพิจารณาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการอ่าน แผนการจัดกิจกรรมการอ่าน และแบบประเมินความเหมาะสมส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสม โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จากนั้นจึงปรับปรุงตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญผลปรากฏว่า กิจกรรมการอ่านมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.00) และผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.05)

2. ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ไปหาดัชนีประสิทธิผลตามแนวคิดของเชษฐ กิจระการ (2548) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 โดยทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 31 คน เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรม พบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.5748 ซึ่งผ่านเกณฑ์ เมื่อพิจารณาตามค่า E.I ต้องมากกว่า 0.5 ถึงผ่านเกณฑ์ แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เพิ่มขึ้น 0.5748 หรือคิดเป็นร้อยละ 57.48

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากคะยาง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากคะยาง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 34 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือวิจัย

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

คือเป็นคำในหนังสือเรียนและในบัญชีคำของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบจำนวน 20 คำ โดยอ่านถูกจะให้คะแนนค่าละ 1 คะแนน ถ้าอ่านผิดให้ 0 คะแนน จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องและคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป นำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 หน้า 248-249) จากนั้นจึงจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยก่อนเรียน (Pre-test) ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจัดกิจกรรมการอ่าน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม นำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบคนละชุดกับก่อนเรียน จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากค่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 34 คน ซึ่งผ่านการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จัดทำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการอ่าน ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และประเด็นหัวข้อที่ต้องการวัด ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการอ่าน ด้านสื่อวัฒนธรรม ด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรม ด้านผลการจัดกิจกรรม และด้านสถานที่ เวลา และอื่นๆ จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบความเหมาะสมของรายการในแบบวัดความพึงพอใจ นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective congruence: IOC) ตามวิธีลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป พบว่าแบบสอบถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยด้วยตนเองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยกิจกรรมการอ่านเสร็จสิ้นแล้ว

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

1.1 ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการอ่าน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นสร้างความสนใจ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย 2. ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ 3. ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น 4. ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ 5. ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้ ซึ่งผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า กิจกรรมการอ่านมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.00) และผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการอ่านจากผู้เชี่ยวชาญ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.05)

1.2 ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 31 คน พบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.5748 ซึ่งผ่านเกณฑ์ เมื่อพิจารณาตามค่า E.I ต้องมากกว่า 0.5 ถึงผ่านเกณฑ์ แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เพิ่มขึ้น 0.5748 หรือคิดเป็นร้อยละ 57.48

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 31 คน

จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)		ดัชนี ประสิทธิผล (E.I)	ร้อยละ	แปลผล
	คะแนนรวมก่อน เรียน	คะแนนรวมหลัง เรียน			
31	300	484	0.5748	57.48	ผ่านเกณฑ์

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	34	20	11.15	2.96	26.28*	0.0000
หลังเรียน	34	20	16.00	3.20		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ความสามารถในการอ่าน คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.15 และ 16.00 ตามลำดับ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.96 และ 3.20 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.68 , S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.74 , S.D. = 0.43) รองลงมา คือ ด้านผลการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.72 , S.D. = 0.25) และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสถานที่ เวลา และอื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61 , S.D. = 0.38)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า กิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.00) ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.05) และดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน เท่ากับร้อยละ 57 เนื่องจากในขั้นตอนกระบวนการสร้างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษากิจกรรมการอ่าน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ซึ่งการจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อในชีวิตประจำวันของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, (2564) ร่วมกับวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของ วัต บรูเนอร์ และรอสส์ (Wood, Bruner & Ross. 1976) มาสร้างเป็นกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยมีลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมการอ่าน จำนวน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อ ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้ จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สนุกกับมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัดในการดำเนินการพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบแก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่องของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และได้เสนอกิจกรรมการอ่านให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน ซึ่งมีเนื้อหาในการจัด

กิจกรรม 4 เรื่อง ได้แก่ 1) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก) 2) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กบ) 3) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กน) 4) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กด) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม 12 ชั่วโมง เพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถอ่านคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ สอดคล้องกับ พนาน้อย รอดชู (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่เรียนด้วย สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้มีแรงจูงใจในการเรียนอยู่ใน ระดับมากทั้งรายด้านและภาพรวม ได้แก่ด้านประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ = 4.3, S.D. = .051) ด้านความสนใจ ความตั้งใจ และความเอาใจใส่ในการเรียน ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = .052) ด้านความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = .060)

จากการทดลองกับนักเรียนจำนวน 31 คนเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านเท่ากับ 0.57 ตามแนวคิดของ เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภักดิ์ยธนี (2545, หน้า30-36) ที่กล่าวว่า การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยอาศัยการหาค่า t-test (Dependent sample) เป็นการพิจารณาว่านักเรียนมีการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบกับนักเรียนทุกคนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แล้วนำมาหาค่า t-test หากมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่านักเรียนกลุ่มที่ผู้วิจัยกำลังศึกษามีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สิปปนนท์ ละครขวา (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 82.45/78.33 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เป็นการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 20 คำ โดยเป็นคำที่ผู้เรียนมีความสนใจ อยู่ในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมนั้นมีความหลากหลายและน่าสนใจ ซึ่งประกอบไปด้วยเรื่องของ ประเพณี บวชช้าง แหนาค ไทยพวน อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย ป้ายประชาสัมพันธ์ในอำเภอศรีสัชนาลัย งานประเพณีลอยกระทง วัดพระศรีรัตนมหาธาตุสุโขทัย สวนสัตว์สนามบินสุโขทัย เพลงคำขวัญสุโขทัย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง วัดนางพญา งานย้อนอดีต ศรีสัชนาลัย ศูนย์การท่องเที่ยวบ้านนาต้นจั่น นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากค่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 34 คน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราหลังเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากในขั้นตอนการพัฒนากิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาแนวคิดของการจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ จากนักการศึกษาหลายๆ ท่าน จากหนังสือหลากหลายเล่ม จากงานวิจัยหลากหลายเรื่อง พบว่า การจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมหนึ่งที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นพัฒนาโดย ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, (2564) ร่วมกับวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของ วิต บรูเนอร์ และ รอสส์ (Wood, Bruner & Ross. 1976) ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้จำนวน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อ ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้

ซึ่งในการจัดกิจกรรมการอ่านนักเรียนได้ปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน ได้ฝึกกระบวนการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการอ่านคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยนักเรียนสามารถบอกตัวสะกดในมาตรา และสะกดคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้อย่างถูกต้อง สามารถอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา จากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นได้ ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มีประสิทธิผลส่งเสริมความสามารถอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ รวมถึงวิธีการสอนและระดับความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน

ภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.68 , S.D. = 0.23) และพบว่าทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้จะเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการอ่านในแต่ละขั้นตอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการอ่านมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ครูยังมีการยกตัวอย่างและอธิบายเพิ่มเติมในส่วนของข้อคำถามที่ถามความพึงพอใจของนักเรียน เช่น ด้านกิจกรรมการอ่าน ช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากที่นักเรียนไม่ทราบว่าตัวสะกดนั้นอยู่ในมาตราใด และจะต้องออกเสียงอย่างไร เมื่อนักเรียนได้ทราบแล้วทำให้นักเรียนสามารถสะกดคำ และอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้มากขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ เพื่อให้สัมพันธ์กับที่นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม และมีความรู้สึกละเอียดต่อการทำกิจกรรมการอ่านสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ จิราภรณ์ พรหมขุมภู (2560, หน้า 93) ที่ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.34 , S.D. = 0.25) และพบว่าทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้จะเนื่องมาจากการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการอ่านมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน ดังนั้นควรใช้สื่อวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของนักเรียนอย่างกว้างขวาง เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีความสนใจและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงให้มากยิ่งขึ้น

1.2 ความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำหรือไม่มีความกล้าที่จะอ่าน จะนำไปสู่ปัญหาของการสื่อสาร ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนเป็นคนที่ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นได้ ดังนั้นการชี้แนะการออกเสียงของครูจะช่วยให้เด็กมีความพัฒนาการด้านการอ่านได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ และกล้าที่จะอ่านมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ครูจะต้องมีการสอบถามความรู้เดิมจากสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นของนักเรียนอยู่เป็นระยะ เพื่อตรวจสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียน และทำการเสริมต่อการเรียนรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้ถูกต้อง แม่นยำมากขึ้น

1.3 แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นแนวคิดการออกแบบกิจกรรม โดยคำนึงถึงลักษณะของนักเรียน เนื้อหาบทอ่าน และวัตถุประสงค์การอ่าน เพื่อกำหนดกิจกรรมการอ่านที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอ่านที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการอ่าน ครูต้องคอยให้คำชี้แนะ เมื่อนักเรียนอ่านคำได้ไม่ถูกต้อง และใช้สื่อวัฒนธรรมเข้ามาเป็นตัวช่วยให้นักเรียนสามารถนึกคำ หรือบอกคำที่รู้จัก หรือเคยได้ยินจากสื่อวัฒนธรรมที่นำมาใช้ร่วมด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 การใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ครูมีส่วนสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการอ่าน ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรมีการใช้คำถามที่เน้นกระบวนการอ่านออกเสียงคำ หรือสื่อที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้มีความต้องการที่จะอ่าน และมั่นใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2532). *หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521*

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ: การศาสนา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *แบบสรุปรายงานผลการทดสอบของโรงเรียน (School01)*.

กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2564). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. พิมพ์ครั้งที่ 3.

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

เผชิญ กิจระการ. (2548). *ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) การวัดผลการศึกษา*.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พนาน้อย รอดชู. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 11)*.

กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ*

พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิค.

- Dixon-Krauss, L. (1996). *Vygotsky in the classroom: Mediated literacy instruction and assessment*. White Plains, NY.: Longman.
- Eggen, P., & Kauchak, D. (1996). *Education Psychology (3rd ed.)*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-hill Book.
- Green, C. N. (1972). *The satisfaction-performance controversy: New developments and their implication*. Business Horizon: n.p.
- Kreishan R. A. & Saidat, A. M. (2011). The effect of religious and culture schemata o Jordanian students, comprehension of English texts. *International Journal of Academic Research*, 3(4), 339-347.
- Lapp, D. & Flood, J. (1986). *Teaching Students to Read*. New York: Newbury House.
- Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society : the Development of Higher Psychological Process*. Boston: Harvard University Press.
- Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row Publishers.
- Morse, Nancy C. (1995). *Satisfaction in the white collar job*. Michigan: University of Michigan Press.
- Powell, D. H. (1983). *Understanding human adjustment: Normal adaptations through the life cycle*. Boston: Little Brown.
- Rosenshine, B., & Meister, C. (1992). *The use of scaffolds for teaching higher-level cognitive strategies*. Educational Leadership: n.p.
- Shelly, M. W. (1975). *Responding to social change*. Pennsylvania: Dowden Huntchisam Press.
- Wood, D.; Bruner, J; & Ross, G. (1976). *The role of tutoring in problem solving*. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 17(2), 89-100.